

# Vrees niet; geloof alleen

## Markus 5:36

Eigenaardige tegenstrijdigheid! Het geloof is een gave van God en toch wordt tot de mens gezegd dat hij geloven moet. Er is niets zo eenvoudig als geloven en toch is er ook niets wat moeilijker is. Welnu, in dit laatste is de oplossing van de schijnbare tegenstrijdigheid te vinden. Geloven is vertrouwen, is zichzelf loslaten, is aannemen wat God zegt, doet en gedaan heeft. Dit moet gebeuren door de mens, want voor deze verantwoordelijkheid wordt hij door God geplaatst. Maar hij kan er niet toe komen als hij niet zichzelf geheel uit het oog verliest. En dit laatste kan hij niet doen als God hem deze gave niet schenkt, want geloven is geheel tegen zijn natuur.

De Heer Jezus heeft gedurende Zijn leven op deze aarde heerlijke voorbeelden gezien van geloof, van een geloof dat God eerde, omdat het werd gegeven, onderhouden en versterkt door God.

De Gadarénen vroegen dat Hij zou weggaan. Deze man bad dat Hij zou komen. Hoe kwam dit? Bij deze man was geloof. Hij bad dringend dat de Heer zou meegaan om zijn dochter in het leven te behouden. En Hij ging met hem mee, want het gelovig gebed verhoort Hij steeds onmiddellijk. 't Kan zijn dat de Heer Jezus het geloof wat op de proef stelt, zoals bij Jaïrus, maar de verhoring is toch reeds dadelijk aanwezig.

Wat zal de vader gedacht hebben toen de scharen de Heer ver-drongen en toen een zieke vrouw oponthoud veroorzaakte? Toch sprak hij niet. Het geloof is stil en 'verbeidt Hem' (Ps. 37:7). Of de Heiland niet wist wat er omging in dat vaderhart? Of Hij de strijd niet voelde? Wie zou eraan twijfelen! Als de boodschap komt: 'Uw dochter is gestorven, wat valt gij de Meester nog lastig?' toont Hij dat Zijn wachten geen onverschilligheid, geen gevoelloosheid is, want Hij zegt direct: 'Vrees niet; geloof alleen'.

De verhoring van het gebed stelde de Heer Jezus uit, maar niet het geven van troost, toen deze nodig was. 'Terstond' sprak Hij Zijn heerlijk woord tot de bezorgde vader.

Mag er ook naar menselijke gedachte geen hoop meer zijn, mag het gebed geacht worden te laat te komen of langer onnodig te zijn, 'vrees niet; geloof alleen'! Geloof dat Hij de Heer van dood en leven is, dat Hij Zich bij uw eerste roepen reeds tot hulp op weg begaf.

Geloven is vertrouwen, niet vertrouwen op zichzelf of eigen kracht, maar vertrouwen op Hem Die de Almachtige en de Genadige is. Geloven is een gave van God, want onze natuur is geneigd om in zichzelf vertrouwen te stellen en in eigen kracht heil te zoeken. Wie dus gelooft, is door God bewerkt. Maar dat neemt niet weg dat voor uw en mijn verantwoordelijkheid het woord geldt: 'Geloof alleen'. God wil dat ik afzie van mijzelf en op Hem vertrouw. Maar doe ik dit, dan erken ik dat ik dit niet uit mijzelf, maar door Gods genade deed. Zodra ik dit niet zou erkennen, zou ik in eigen kracht geloven en dus niet geloven.

Heerlijke overeenstemming! Ik geloof, maar het is een gave van God. 'Heb Ik u niet gezegd', heeft de Heer Jezus eens tot Martha gesproken, 'dat gij, als gij gelooft, de heerlijkheid van God zien zult?' (Joh. 11:40).

J.N. Voorhoeve